

GAZETA KRAKOWSKA

N° 14

Z KRAKOWA DNIA 18 LUTEGO 1821 ROKU W NIEDZIELĘ

— Z Królowa. —

W dalszym ciągu dwudziestego trzeciego Posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 8 Stycznia 1821 roku

J.W. Prezydujący w Kommissyi Seymowo - Skarbowey Reprezentant Assessor Seymu Florckiewicz postępując w dalszych uwagach nad rachunkami przedstawił, iż Kommissya Skarbowa zasięgnęła wiadomości od Offycjalistów rachunkowości, iż wszystkie książki główne tak dochodu iako i rozchodu z ostatnim dniem roku etatowego zamykane i nowe książki na rok następny tworzone bywają, Kommissya Skarbowa przeto zaproponowała, aby z końcem każdego roku etatowego był robiony Abszulus czyli zamknięcie wszystkich ksiąg tak przychodów iak i rozchodów, a cokolwiek odnoszącego się tak do przychodu iak i rozchodu nastąpi, to służyłoby łączonym z rachunkiem następnego roku, lecz do księgi tego roku do którego należało wpisywanym było, przez to bowiem rachunki roczne będące istotnie celem powołania Kommissyi Seymowo-

Skarbowey z precyzyą załatwiane być będą mogły, nadto aby we wszystkich rachunkach dochodów i rozchodów, gdyby okazywała się większa ilość wydatku nad ilość Budżetem oznaczoną, przyczyna tak przewyżki iako i mniejszey ilości z ułatwionym odwołaniem się do Aktu umieszczoną była; nakoniec Kommissya Seymowo - Skarbowa co do tych pozycji w których rachunki roku 1820 finalnie rozwiązane być nie mogły przedstawiła iakże Prawo - dawca, iż częścią na przychody poprzedniego roku, iako i na zaległości, w plynęło więcej nad wykaz złp. 98,661 zaś nad oznaczone Budżetem summy wydatną została summa 115,025 złp. niezności tego wystawienia uwaga, iż Rządzący Senat czynił wydatki z zaległości lat przeszłych, albowiem wszystkie zaległości wydatków odnoszą się do zaległości dochodów lat poprzednich, a Reprezentacye tychże lat oznaczyły pewne summy na wydatki, ograniczając się Komm: Skarbowa na teraz na tem ogólnym postrzeżeniu, tem bardziej połączone rachunkowość z precyzyą o ilości jednoroczney stanowić nie mogła.

gdy podług Art. X. Konstytucyi Reprezentacyi Narodowa ma moc stanowienia Budżetu, a następnie nikt nie może nad Budżet wydawać grosz publiczny, i gaczej działaby przeciw Konstytucyi, gdy nakazać tyiekrotne doświadczenie wskazuje potrzebę pilnowania tej atrybucyi, tembardziej gdy przysły stan Skarbu Rzeczypospolitey nie jest zaspokajającym, mianowicie z względu niepewności dochodu solnego iak wjeści się rozpoznać, niemniej niepoprawiającego się handlu, przeto Kommissya Skarbowa zaproponowała, aby to zostało zastrzeżenie, iż ktokolwiek by na przyszłość, ważył się expensować grosz publiczny nad ilość prawem Budżetu oznaczoną, iako postępujący przeciwko Art. X. Konstytucyi pod Sąd Sępmowy ma być oddany.

JW. Reprezentant Lipczyński Członek Kommissyi Sępmowo - Skarbowey żądał poparcia z strony Izby Prawodawczej siemożności czynienia przez Senat Rządzący wydatków nad Budżet, z wyrażając powiększenie się Budżetu o 600,000 złp. zacydował, że to oibrymie rośnie nie ro htonie majątki Obywatelskie.

JW. Delegowany Senator Kucieński, powtórzył czytanie Art. 134 Statutu urządzającego Zgromadzenie polityczne danego władzę Rządzącemu Senatowi czynienia nieuchronionych i nieprzewidzianych wydatków, czytał oraz z Statutu urządzającego rachunkowość Artykuły oznaczające m.żność i sposób czynienia i usprawiedliwiania podobnych wydatków. Co do proponowanej przez Kommissyę Skarbową uchwały, aby Rządzący Senat wydatków nad Budżet nieczynił, odczytał JW. Delegowany Senator Kucieński

Reskrypt Kommissyi Organizacyiny o ile decyzye Izby Sępmowej pod tytułem uchwał wydawane mogą mieć moc swoją obowiązującą, z którego oznajmił, iż grona Władzy Prawodawczej są dokładnie oznaczone Art. X. Konstytucyi i Statutem Zgromadzenia polityczne urządzającym, zkad wypływa, iż decyzye Izby przechodzące te ustawy niemają mocy obowiązującej.

JW. Reprezentant Makólski popiera, iac opinią Kommissyi Skarbowey, aby Senat nieczynił wydatków nad Budżet, wyraził tej zasadę, iż już jest w Budżecie Tytuł na wydatki nadbudżetowe.

JW. Delegowany Senator Kucieński, zwracał uwagę Izby Prawodawczej na szczególne wypadki wymagające nieprzewidzianych i nieuchronionych wydatków względnie których konieczność spieszego zaradzenia niedozwala czekać na uchwałę Zgromadzenia Reprezentantów.

JW. Reprezentant Makólski odwołał się do wniesienia JW. Reprezentanta Siemońskiego, iż raczej należy dopuścić zwłokę w wydzarżającej się potrzebie wydatku iak nadwerczać prawa wyłączne Reprezentacyi Narodowej w stanowieniu wydatków Kraju stujące.

JW. Reprezentant Siemoński z powodu powołania przez JW. Delegowanego Senatora Kucieńskiego Reskryptu Kommissyi Organizacyiny, oznaczającego o ile uchwały Izby Prawodawczej są obowiązujące z osnowy tego Reskryptu dowodził, iż uwagi Kommissyi Skarbowey na zasadzie Art. X. Konstytucyi i Statutu urządzającego Zgromadzenia polityczne opierając się, z powołaniem reskryptu Kommissyi Organizacyiny są obowiązujące, i

obrona atrybucyi tych należy do Reprezentacyi, względnie którey na ten czas mógłby użyć Senat Rządzący prawami w uzurpacji decyzyi za nieobowiązującą, gdyby się Reprezentacya wdawała w przedmioty odm. ministracyi, ale gdy z Art: X. Konstytucyi Kommissya Skarbowa robi uwagę nieczynienia wydatków nad Budżet, decyzye mając zasadę na Konstytucyi zasęga skutek i moc obowiązującą.

JW. Marszałek oznajmił, że Senat nie przywłaszcza sobie prawa Budżetu i zna w tym atrybucyą Izby Prawodawczej, lecz konieczność nieuchronnego wydatku niedozwala czekać czasu w którym sebrano Zgromadzenie Reprezentantów o konieczność tę rozpoznać i zdecydować by mogło.

JW. Reprezentant Nowicki, popierając opinią Kommissyi Skarbowej w niemożność czynienia przez Rządzący Senat wydatków nad Budżet, wyrażał obawę zmniejszenia się dochodów stałych z Dóbr Narodowych a powodu, iż Włościanie samowolnieni, zostając przeciążonemi obciążą mogli płacić czynszu podług analsagów.

JW. Reprezentant Mąkólski, żądał przeto decyzji Izby Prawodawczej czy przyjmie Opinią Kommissyi Skarbowej w niemożności czynienia przez Senat wydatków nad Budżet.

JW. Reprezentant Lipczyński, żądał dokożenia, że się Reprezentacya zastanawiała nad wypadkami w ścisłym znaczeniu grożącemi w zwłoczę niebezpieczeństwem i w tym zostawia wolność dla Senatu.

JW. Reprezentant Siemóński, mówił o potrzebie ograniczenia tych wypadków.

JW. Reprezentant Mąkólski utrzymy-

wał podobne wydatki za mogące się regulować jedynie do wypadków niemożących być z corocznego zastanowienia nad wydatkami przewidzianemi, wyłączając wypadki których odłożenie do corocznie odbywającego się Seymu nastąpić może.

JW. Reprezentant Soczyński, zartyk: 56 Statutu urządzającego rachunkowość wywoził, iż Senat w zarządzie grosza publicznego alega Sądowi Narodu, a tak nie może czynić wydatków nad Budżet, która stanowi zasadę postępowania w wydatkach.

JW. Delegowany Senator Kucieński, czytał przeto ośnowę powołanego art. 56 Statutu urządzającego rachunkowość, podług którego Senatowi tylko jako Stróżowi Najwyższemu wszelkiey własności publiczney służyć może wyrzec, iż rachunek jest sprawdzony, a Senat podlega Sądowi Narodu, który przez swoich Reprezentantów objawia wyrok czy zarząd groszem publicznym w ogólności był dobrze lub źle sprawowany i żąda wynika że do szczegółów rachunków niestusuje się.

JW. Reprezentant Lipczyński utrzymywał, że statut rachunkowości nieobowiązuje Izby Prawodawczej, bo zależąc w odmianie swej do Senatu oddawałby Izbę pod dowolność Senatu.

JW. Delegowany Senator Kucieński wnosil, iż Statut Urządzający rachunkowość przez Kommissyą Organizacyjną postanowiony i przez Senat nieodwołany jest obowiązujący.

JW. Reprezentant Siemóński Konstytucyą i Reskrypt Najjaśniejszego Imperatora Wszech Rosyi K:óla Polskiego Wspaniałego Protektora tej Rzeczypospolitey uważał za najmocniejszy prawo ad-

rażając wyłączne atrybucye Izby Prawodawczej w stanowieniu Budżetu.

JW. Reprezentant Mąkolski objaśniał iż uwagi Komisji Skarbowey nad rachunkami są ogólnemi w myśl powołanego Statutu.

JW. Marszałek oznajmił, iż gdy Senat Rządzący nie odbiega od uwag w wszelkich przedmiotach Administracyi publiczney, przeto i uwagi Komisji nad rachunkami przesłane zostaną Rządzącemu Senatowi do użycia i zastosowania się.

(Dalszy ciąg w następnym Numerze)

Leon Cwałdowowski,

Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 10 Lutego.

Dnia wczorajszego obchodzona była w tey stolicy rocznica Urodzin N. Wielkiego Xiążęcia Michała Pawłowicza, przez powinszowania i splecenie nabożeństwa, odprawiane w Kościele Metropolitańym S. Jana i w Kaplicy Zamkowej.

Zasłużony w swej oyczyźnie miłośnik sztuk i światły Xiąże Adam Czartoryski, Rosyjski i Polski Senator, zakupił sławny zbiór zmarłego uczonego Hrabiego Cieskiego w Porycku za 15,000 dukatów. Między wielu innymi rzadkimi dziełami zawiera dla dzieł i literatury Polskiej skarb nieoceniony, to jest: wszystkie rękopisma prywatnego zbioru Króla Stanisława. Połączony ten zbiór z Puławskim, będzie jednym z najrzadszych i najliczniejszych prywatnych zbiorów w Europie.

Czytamy w jednym z nowszych dzieł Polaków artykuł, z którego, jako zbliżka nas zajmującego, umieszczamy

następujący wyjątek: "Piękne zabytki Greckiey budowy ściśle należy osładować; one zawsze swoją zachowują nowość, bo są pięknemi. Tak samo uczynił Hrab a Edward R. czyński w dobrach swoich Rogalinie, przyległych Poznaniu. Kościół, którego wystawieniem sam zatrudnił się, jest wiernem naśladowaniem świątyni w Nismes, znanej pod nazwiskiem *Maison Carée*; z tey przyczyny także zostanie najpiękniejszym w całej Polsce kościołem.

Z Paryża d. 31 Stycznia.

Dnia 27 b. m. o godzinie w pół do piątej popołudniu, podczas gdy Król w swoim gabinecie pracował, słysząc się dat w pałacu Tuilleries niedaleko appartamentów J. K. Mci huk podobny do wystrzału z działa. Kraty pałacu zostały zaraz pozamykane, wojsko stanęło pod bronią i przystąpiło do ścisłego dochodzenia, z którego pokazało się w krótko, iż pod gabioetem J. K. Mci i pokoiarni Xiężny Angouleme pod wschodami w komorce na drzewo wysadzona na powietrze została baryłka prochu żelaznemi obręczami obita. Wstrząśnienie tak było wielkie, iż popękało kilka drzwi i okien, a luk słyszany był aż na moście Ludwika XVI. Szczęściem zamach ten, który przypisują złości lub kary godney zemście nie zrzucił przecież żadney więcey szkody, nikogo nie zabił, ani skaleczył, chociaż po tych wschodach często przechodzą ludzie. Nakazane jest najściślejsze śledzenie jego sprawcy. J. K. Mość zachował przytem zdarzeniu naywiększą przytomność, starał się uspokoić wierne swoje sługi, i rzekł do nich:

„Idźcie uspokoić moją synowicę i powiedzcie jej że nie stało się nic strasznego. „

Ministrowie donieśli zaraz o tem zdarzeniu obu izbom, które powyznaczyły kommissyie do ułożenia adresu do Monarchy.

We czwartek o godzinie 10 w wieczór, gdy J. Królewicowska Młodsza Xiąże Angouleme powracając z Compiègne wjeżdżała z ulicy Richelieu na ulicę Henryusza, zapaliła się niedaleko jego powozu procem napelniona pitka. Szczęściem Xiąże przejechał bez żadnego uszkodzenia. Huk tak zaś był wielki, i ludzie z domów powybiegali, dla doświadczenia się z kąd pochodził. Dotąd nie docie zono z kąd ten ładunek był wyrzucony. Onegdaj o godz. w pół do 10 wieczorney wyskoczył znou na powietrze w tenże miejscu taki, jak poprzedzający ładunek; w pół godziny potem tegoż wieczora wyskoczył drugi większy jeszcze w ulicy St. Thomas de Louvre, a o godzinie 11 trzeci przed bramą S. Honoryusza; wszystkie iednak nie zrzuciły żadney szkody.

Od d. 28 odbiera Król codziennie powinszowania od znaczney liczby wysokiego stopnia osób, że szczęśliwie uniknął ukucwanego zamachu. Zresztą pracuje jak dawniey nad sprawami rządowemi.

P. Boutard podał do izby Deputowanych prośbę, aby dla Xięcia Bordeaux utworzona została straż honorowa, do której każdy departament dostawić ma jednego lub dwóch jeźdźców i kosztem swoim utrzymywać. Kommissyia izby do prośb wniosta przystąpienie względem tej prośby na mocy 14 artykułu konstytucyi do porządku dziennego. Oparł się

temu P. Marcellus i żądał aby [nie] odrzucać prośby względem straży dla Xcia Bordeaux, ale wziąć ją pod rozważę, zwłaszcza w terażniejszey chwili, kiedy czynione są zamachy na rodzinę Królewską. Wielu członków zbliżało tegoż żądanie, iako sprzeciwiające się konstytucyi i wymagające nowej ofiary od departamentów. Nakoniec cofnął P. Marcellus swęj wniosek, przestając na wierności gwardyi Królewskiej. — P. Perrier żalił się, że nie wygotowany jeszcze jest adres do Króla z powodu ostatniego zdarzenia, ni wyznaczona jest wielka deputacyia, która go ma zanieść. Kommissyia do ułożenia tego adresu wyznaczona tłumaczyła się, iż należy wprzód porozumieć się względem adresu z Ministrami, a względem deputacyi otrzymać od Króla pozwolenie.

Znany Doktor Lewis Goldsmith (Żyd,) który Angielski dziennik Argus wydawał, kazał teraz wydrukować instrukcyie, które mu w roku 1802 Bonaparte do tajnego poselstwa udzielił. Dołączona do nich jest lista i dokładny opis osób, do których się tajny ten agent miał zbliżyć. Oprócz pół miliona franków dano mu przy wyjeździe kredytowe listy do znakomitych zagranicą bankierów, 6 złotych tabakier dyamentami wysadzanych z oznaczeniem dla kogo, bonbonierkę z brylantami, naszyynik i girandole dla Damy, którą mu wymienić później miano. Głównym celem poselstwa jego bydź miało wybać tajne skłoności gabinetów, ponieważ pierwszy Konsul pragnał wnieść w ścisłe związki z którym bądź z wielkich Mocarstw, bez wzbudzenia iednak w innych zadróżek

Poehlebiad miał kazdemu nowym podziałem krajów, utracone prowincye za mało znaczące, a nabydź się mające za ważne wystawiać. Prussom przyrzec miał Hollandya, Austrii Szląsk, Rosyji Turcyją, a Anglii, jeżeliby zechciała wstąpić w układy, Anzatyckie miasta i Holstejn: dla za okrąglenia Hanoweru. Główną rzeczą było dla utwierdzenia władzy pierwszego Konsula arzczenie się przez Pretendenta prawa do korony Francuskiej; uczyniono temu Pretendentowi (Ludwikowi XVIII.) wielkie wynagrodzenie; miał bowiem otrzymać Królestwo Polskie w całej obszerności jak było przed ostatnim podziałem. Wiadomo ażoli światu, jak Ludwik XVIII. odpowiedział na to propozycyie tyraana z Warszawy. — Nie powiodły się nigdzie zlecenia P. Goldsmith: w Berlinie "mając do stołu u jednego z Ministrów siadać, zapowiedziano mu z wyższego rozkazu, aby w dwóch godzinach miasto opuścić, z tym dodatkiem: "jezdyby jaki sztowiek tak we Francyi postępował, jak on tu zaczął, pierzazy Konsul kazałby go natychmiast rozstrzelać.

Z Londynu d. 20 stycznia

Dnia 20 izba niższa była nadzwyczaj liczna, bo znajdowało się 576 członków obecnych. Lord Hamilton wniosł, aby izba oświadczyła rozkaz Rady wymazania Królowej z modłów kościelnych jako że doradzony i nieprzyzwolity. Zasadzał on swój wniosek, że ustawa nie nadała Monarsze prawa zmieniania formuły modłów publicznych, ale tylko storowanie do czasu odmiany imion. Jeżeli ministrowie zasadzając się na uchwałę

Parów, wymazali Królową z modłów, postąpili bezprawnie, i w oskarżeniu Królowey więcey zrzadzili ztego, niżeli który z reformatorów. — P. Robinson odpowiedział na to: że byłoby nieprzyzwolitością umieszczenie Królowey w modłach kościelnych, gdy się z nią oto układano i mogła się tego wyrzec, i na owczas niebyliby Ministrowie, użyli mających przeciw niej w ręku dowodów. Delikatny wniosek zacnego Lorda dąży więcey do wzburzenia ludu, a niżeli uspokojenia go. Radził przeto, aby izba zawiesiła swoje posiedzenie. — Doktor Hodson twierdził, iż Król ma taką samą moc nad kościołem Angielskim, jaką miał Papież przed reformą. — Jenerálny Instygator utrzymywał, że Królowa nie jest prawa swojemu byciu w modłach kościelnych wspomnianą parzbawioną, ponieważ obiętą jest przez rodzinę Królewską do której należy. O wymazaniu zaś Królowey z modłów przytoczył dawniejsze przykłady za Ierzego I i IIgo. — Jenerálny Adwokat tak ostro mówił przeciw stronie oppozycyyoy, iż nawet Mowca wspominał go do porządku. — Lord Castlereagh odwoływał się, że Ministrowie nie działali z pośpiechem, ale z wielkim zastanowieniem. Gdyby byli winni, nie tylko izba wyższa, ale i niższa uchwalające w dniu 6 Lipsa adresy do Króla, byłyby ich oskarżyły. Uszczeczenie jakowego imienia w modłach kościelnych zależy od Króla i jest domowem jego prawem, które niemoże być ścisłanoem. Gdyby Królowa uzyskała ten zaszczyt, tedy niemożnaby iey także koronacyi odmówić. Zosta ona się o stronictwem, które nader niebezpieczną

ma zamiary względem Kościoła i kraju. — P. Brougham mówił: że lud uymował się tylko za Królową, ponieważ widział ją uciskaną; ale jeżeli Ministrowie chcą, żeby o niej zapomniał, niechaj tylko zaprzestaną ją prześladować. Żądał nakonieć doposażenia przyrzeczenia Hr. Liverpola: iż Królowa Angielska, skoro nie jest wyrokiem uchylona, powinna być do wszystkich swoich praw przywróconą, i oszczerz niebyłoby w Anglii sprawiedliwości. — Spory z tego powodu trwały z największą żywością przez całą noc, aż nakoniec około godziny 7 królowa przystąpiła do głosowania. Wiośdak Lorda Hamilton został większością 210 głosów przeciw 209 zawieszony, a królowa odroczyła swoje posiedzenie do 31 Stycznia. Przed głosowaniem oddałito się pięćdziesiąt kilku członków.

Na posiedzeniu przeszłego piątku przyjął Król pierwszy adres od miasta Dublina, który mu Prezydent wraz z kuzynami od miasta i mieczem złożył. Ostatnie zwrócił Król i zapewnił, że wkrótce odwiedzi Irlandyją.

Dawna Austriacka pożyczka, wynosząca wraz z niespłaconą dotąd prowizyją 9,914,517 funtów szterlingów, za którą nasz Rząd ręczył. Ma on wprowadzić na 614 mill. Złr. hypotekę, ale tę dług teraz przesuwa.

Admirał Campbel i dowódca portu Portsmouth zastrzelił się w 50 roku życia.

List z wyspy S. Tomasza pod dniem 27 Grudnia, zawiera następujące wiadomości:

Poprzeszło roczoletniej krwawej wojnie zawarty nakoniec został dnia 23 Listopada w Truxillo rozejm na wodzie i lądzie między Rządami Hiszpańskimi i

Kolombijskim. Jest on tymczasowo na 6 miesięcy z 40to dniowym wypowiedzeniem zawarty, i każda strona została w posiadłości dotychczasowych swoich stanowisk, tak, iż Hiszpanie pozostaną przy posiadłości Karakas, Laguira, Porto-Cabello, Caro, i t. d. Przy kim zaś prowincya Santa Fe została, niewiadomo jeszcze, ponieważ, tak słychać, wojska Królewskie miały z niej republikanckie wyprzeć. Związek pomiędzy obiema krajami jest otwarty. Dla uchylenia oraz ohydy, z jaką dotąd przez obie strony prowadzona była wojna, zawartą została dnia 26 Listopada ugoda względem porządku prowadzenia wojny, mocą której na przyszłość prowadzoną będzie podług zwyczaju polerowych ludzi. Brańcy nie będą zatem zabijanemi, chociażby nawet wprzód w szeregach zwycięzcy walczyli, ale uważanemi jako jeńcy, ranieni leczeni i potem wypuszczanemi, zabici pochowanemi lub spalonemi. Mięszkańcy miayse, które nawziem będą zajmowauć, używać mają wolności i bezpieczeństwa jakiegokolwiek bydy będą ich polityczne miemeuię i czyny. — Dnia 27. Prezydent Bolivar odwiedził w towarzystwie kilku tylko swoich officerów Generala Morillo w głównej jego kwateryze Carache. Oba Wodzowie uściskali się po przyjacielsku i ubolewali nad przalaniem tak wielą niewinney krwi podczas tej wojny. Oba zapicli potem wielki kamień na áradek rynku, gdzie ma bydy wystawiony pomnik na uwiecznienie pamiatki ich widzenia się. Cały dzień zezazedł na zabawach, a podczas obiadu tak oba Wodzowie byli wesoleni, iż na stoł wyleźli i zdrowie obu woysk walecznych

spełnili. W nocy spali oba w jednym pokoju. — Morillo wydał już około 40 poymany officerom pozwolenie odwiedzenia swoich rodzin. — Gdy Bolivar wspomniany jest w umowie jako Prezydent Rzplty Kolumbijskiej, przeto pozycyją to za tymczasowe tcy uznanie. Tymczasem obie strony wyznaczyły deputowanych, którzy wraz z Jeneralem Morillo udadzą się do Hiszpanii dla dalszych z Rządem układów. — Zaraz po zawarciu rozeymu przybyło do Porto-Cabello 5 zbroynych i 5 przewozowych statków, z amunicyją, pół millionem piastrow i dwiema kommissarzami od Stanów Hiszpańskich do zawarcia pokoju.

Jenerał Bolivar urodził się w r. 1785 w Karakus, wychował się w Hiszpanii, bawił długo we Włoszech i we Francyi. W r. 1814 objął naczelne dowodztwo nad patriotycznymi wojskami w południowej Ameryce. Jenerał Morillo wstąpił się w wojnie przeciw Francuzom i na wiosnę r. 1815 posłany został z 10,000 wojska do południowej Ameryki.

Z Madrytu d. 18 Stycznia.

Król mianował wielu znanych z patriotyzmu Jeneratów kapitanami prowincy, ażeby położyć koniec zachodzącym tam zaburzeniom.

Zapewniają, iż Król wydał rozkaz, ażeby wszyscy deputowani do Stanów około 20 Lutego staneli w Madrycie, dla poczynienia przygotowań do otwarcia nowych posiedzeń d. 1 Marca. Na miejsce wyszłych obierani są nowi:

Pan Hunsque, wydawca dziennika U-

stawa, skazany został na 4roletnią galeryową karę do Centy w Afryce.

Z poymanych w Burgos za spisek przeciw konstytucyi skazano 4 na śmierć, to jest Prałata Bario, prezesa junty Apostolskiej, Xiędza Saiz i dwóch kapitanów, a 4 na ośmioletnią galeryową karę. Po między 22 poymanymi pod Orensee powstańcami, których do Koronny zaprowadzono, znajducie się 9 Xięży i 9 chłopów.

Pierwszy termin zaciągnioney przed 8 miesiącami 40 mill. realów pożyczki, spłacany teraz jest, co ma pomyślny wpływ na nasze papiery.

Xto Medina - Celi przyjął urząd Kommissarza policyi przy tuteyszey municypalności i bez dalszego oporu wykonał przysięgę.

Zapowiedziany tu jest przez Francuza Bouquet Descha nps nowy dziennik pod tytułem: "Europeyczyk.," Redaktor mając związki z wielu uczonymi, statystami i t. d. w wielu stolicach Europy, obiecuje nader ciekawe artykuły w nim umieszczać.

Z Lizbony d. 10 Stycznia.

Otworzenie posiedzeń Stanów, które miało dnia 6 b. m. nastąpić, musiało się odwlecz, ponieważ dla niepogody wielu deputowanych zjechać na czas nie mogli. Na przełożenie deputowanych, iż nie przystoi, aby podczas zgromadzenia Stanów znajdowało się tak wiele wojska w stolicy oddaliła Junta, przybyła tu w Sierpniu i w Wrześniu do dawnych ich stanowisk.

DODATEK
DO N^{RO} 14.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 18 LUTEGO 1821 ROKU W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

*Szkoła Malarska przy Uniwersytecie
 Jagiellońskim Krakowskim.*

Zadowolona szczególniejszą dobrocią, którą jej wyświadczył JPan Franke zwany powszechnie "Herkulesem północnym", przez wystawienie rozlicznych położeń czyli pozycji okazujących piękną i silną członków budowę, tudzież zwinność ich i ukladność zadziwiająca, przylączając się do zdania w wielu miastach i akademiach Europejskich zgodnie przyjętego, że w tym rzadkim, nigdy niewidzanej mocy przykładzie pewna łatwość poruszenia z przyjemną wszystkich części proporcją, i z ślachtetnem muskułom łączy się wykształceniem, które widzowi zadumienie, Anatomikowi największą interessowność, i Artystom pięknych sztuk wielkie korzyści, i podciechę sprawiły, co dało powód WW. Profesorom Szkoły Malarskiej tutejszej, Brodowskiemu i Riedlingczowi, że J Pana Franke w rozmaitych pozycjach Herkulesa greckiego malowali, i na wzór robili, oraz ucznioma swo-

im w tymże przedmiocie potrzebne swoje dali uwagi, i nauki. — Szkoła Malarska uczucia te swoje i wdzięczność dla J Pana Franke przedsiębierze drukiem Publiczności ogłosić.

W Krakowie dnia 10 Lutego 1821.

Herrmann Schugt
 Dziekan Wydziału Literatury
 jako Prezydujący.

Z Wiednia d. 8 Lutego.

Podług ostatnich doniesień z Laybach Xiąże de Gallo, Minister spraw zagranicznych Neapolu, który zatrzymał się w Gorycyi, powołany został dnia 28 Stycznia przez wysłanego do niego gońca od swiego Monarchy do Laybach. Przybył tam dnia 30 rano i udał się zaraz do Króla. Tegoż wieczora zarydował się na ogólney naradzie obecnych tam Pełnomocników Europejskich i Włoskich Dworów. Dnia 31 udał się na powrót do Neapolu. Tegoż dnia pobiegło do tego miasta ieden Neapolitański i kilku innych gońców. Wnoszą zatem ztąd, że narady Kongresu ukończone już zostały.

Gazeta Laybachska pod datem 2 Lutego zawiera co następuje: Dnia 30-26

m. C. K. pułk piechoty Nassau, który do-
tąd składał część tutajszej osady, opu-
ścił nasze miasto i udał się do Włoch.
Na jego miejsce weszły tu batalion gra-
nicy Šluiser i oddział C. K. pułku piecho-
ty Beaulieu. Gdy te woyska na placu
kapucynów stanęły, udał się tam N. nasz
Cesarz z Xciem Franciszkiem Modeny po
godzinie 12, dla odbycia z niemi obrotów.
W krótkce za nim przyjechał N. Cesarz Ale-
xander w mundurze Austriackiego swo-
iego pułku. Za obiema Cesarzami przy-
jechała N. Cesarzowa z N. Królem Nea-
politańskim w otwartym powozie, i ze-
brało się mnóstwo ludu, dla przypatrze-
nia się bliska Wysokiem Monarchom. W
wieczór raczyli NN. Cesarstwo nasi, w
towarzystwie N. Cesarza Alexandra, N.
Króla Neapolitańskiego i Xcia Modeny,
obecnością swoją teatr tutajeszy za-
szczycić, gdzie wprzód poczynione były
potrzebne urządzenia. Wysocy Goście
przyjętymi zostali od liczney publiczności
przy odgłosie kottów i trąb radosnymi o-
krzykami. Dana była opera Cerulik Se-
wilkki przez Rossiniego. Po skończonem
widowisku pożegoała publiczność Wyso-
kich Monarchów kilkokrotnym okrzykiem:
niech żyją! na co widocznem znakiem swo-
iego zadowolenia odpowiedzieli.,,

Z Neapolu d. 16 Stycznia.

Przybyły tu od Xcia Cariaty z Pary
za goniec przywiózł wiadomość, że Król
powołał do siebie do Laybach Xcia Cimi-
tile z Londynu i Margr. Brancia z Paryża.
Xże Rejent mianował zatem sprawującym
interessa we Francyi Kawalera Angelis,
a do Londynu wysłał inną osobę.

Minister sprawiedliwości doniósł par-
lamentowi, iż obrani od prowincyi Pa-

lermo 4 deputowani złożyli to powołanie.
P. Arcovite; mniemał, iż należy Palermo z
powodu, że nadużywa umiarkowania Rzą-
du i całą Sycylią w poruszeniu utrzy-
muie, oddać pod rząd woyskowy. Par-
lament postanowił tylko, iż ma być u-
łożona ustawa, zabraniająca deputowa-
nym składać swoje urządowanie.

Xże Rejent zezwolił na utworzenie
na czas wojny korpusu ochotników kon-
nych.

Dziennik Niepodległy mówiąc o przy-
stanych z zagranicy planach działania,
pomiędzy któremi znajdować się ma ie-
den od naczelnika głównego sztabu Xcia
Wellingtona, dodać: "Prawdziwy plan
obrony ułożyli sami obywatele, skoro
postanowili być wolnemi; a ten zasada
się na zgodzie i przekonaniu, że woyska
wyginąć mogą, ale ludy nigdy. Podług
tego planu za każdym krokiem enaleśé
będzie można cały naród pod bronią.
Miasta Włoskie okazują, co odważny
odpór dokazać może. Florencia trzy-
mała się w 1530 roku 10 miesięcy przeciw
Niemieckiemu woysku (za Karola 5go)
przy którem nawet znajdowała się część
obywateli tego miasta; Genua w roku 1746
znalazła w swej rozpaczy sposób zni-
szczenia Niemieckiego woyska, które ją
opanowało, pod pozorem odciagnienia do
Francyi. Gdy te miasta przyszytku po-
litycznego swojego istnienia okazać mogły
takie natężenia, czegoż nie dokáže 7mio
milionowy lud w pierwszym zapale swey
wolności? Niechay w Laybach postanowią
co chcą, my postanowiliśmy żyć wolno
lub umrzeć, i t. d.,,

— Dnia 19. —

Wniosek w parlamencie zwrócenia Xciu

Rejentowi 15,000 dukatów za umeblowanie jego mieszkania, odesłano do komisji, a tymczasowo uchwalono 20,000 dukatów na rzeczne umeblowanie. Dalej trudnił się parlament zaprzeczeniem przez Xcia Rejenta niektórych zmian w konstytucyi, nieposłuszeństwem deputowanych od Palermo, zaskarżeniem okólnika Kardynała Arcybiskupa i żądaniem przyłączenia do Sycylijskich Szpitalów chorych z Francuzkiej eskadry przed naszym portem stojącej.

Xże Rejent wyjechał d. 17 na polowanie do Mondragone; dziś w towarzystwie Jenerała Bagani obeyrzy warownie Gaety, a jutro tu powróci. — Na żądanie wielu officerów o uwolnienie odsłużby, odpowiedział Xże Rejent w dzielnym rozkazie, iż podobne żądania przy rozpoczęciu wojny w wszystkich czasach i w wszystkich krajach uważane są za nieprzyzwoite, a zatem na nie nieczuwala.

Jenerał Pepe powrócił tu z obiazdu Abruzzo. — Jenerał Nunziante udał się d. 4 b. m. z Messyny do Palermo, dla złuzowania Jenerała Coletta w naczelnem dowództwie.

Z pożyczki od Guitarda nadeszły tu znowu znaczne kwoty; oddano je bankowi dla spłacenia zaległych prowizy. — Kupiecki Dom Hollenderski Metz i Jackson proponuje narodowi naszemu pożyczyc 12 mill. dukatów na 5 od 100 prowizyi i do spłacenia w 20 latach; lecz żąda w zastaw i spłacenia się Tavoliere w Apulii, która 3 mill. dochodu rocznego czyni i zapisanie w wielką Xięgę prowizyi. Parlament jeszcze nic względem tey propozycyi nie wyrzekł.

(Gazety Stuttgartske zawierają pry-

watny list z Neapolu pod d. 12 Stycznia w treści następującej: " Od wyjazdu Króla na Kongres nie zaszło tu nic takiego co by zagranicę interessować mogło. Znużono się wszystkim mówienie zawaze o wojnie i pokoju, i z spokojnością oczekujemy przyszłości. Gwardya narodowa urządzoną została z największą skrzętnością i wszystkie iey członki są umundurowane i uzbroione. Pannie tu największy porządek i nie słychać nawet o tylu kradzieżach i rozbojach, jak przed kilku tygodniami. W Sycylii mała jeszcze ciche zachodzić zaburzenia, jednak nic o tem urzędowanie nie dobiegają. „)

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest: dnia 18 Lutego r. b. JP. Franke, nazwany północnym Herkulesem da po 7my raz wielkie Widowisko, które poprzedzi Opera w 1 akcie, z niemieckiego przez L. Dmuszewskiego, z muzyką Karola Kurpińskiego, pod nazwiskiem: *Zoska Imperatora*.

Dziś także dana będzie 5ta *Reduta*, czyli: *Bal maskowy* w pałacu pod Krzystofozami Nr. 358 na pierwszym piętrze.

W przyszły Wtorek, to jest: dnia 20 Lutego na *Benefis Jozefy Skibińskiej* dana będzie pierwsza reprezentacya Wielkiej Czarodziejskiej Opery w 4 aktach, przez A. Zółkowskiego, Artystę Dramatycznego Teatru Narodowego Warszawskiego napisanej, z muzyką powiększoy części K. Kurpińskiego Kapelmajstra Dworu J. C. K. Mci, pod nazwiskiem: *Bogini Nudów*, czyli: *Podróż Jpsylona przez komin*.

Wyszło tu dziełko pod Tytułem: *Oratio de Civitatam & Patrumfamilias Subditos & Liberos Vaccinatione servandi Officio. — Prefatio originem & progressus Vaccinationis hujus exponit. — Authore Jansen Sacerdote.* — Znajduje się u sukcesorów Mateckiego i po wszystkich Xiggarniach Exemplarz; o złp. ieden.

DONIESIENIA

W dniu 19tym Lutego r. b. o godzinie 3 po południu przy ulicy Floryjańskiej pod L. 530 w Biorze Komornika podpisanego odbędzie się Licytacyja zatradowanych Ruchomości w drodze Exekucyi Sądowej iako to: dwóch Kołder i Watów naywyboralej haftowanych z tiulami do wyprawy dla iakiego domu znakomitego służących nowych. Chcący licytować raczą się w dniu terminu i miejscu do Licytacyi wskazanym z gotowemi zgłosić pieniędzmi.

W Krakowie dnia 15 Lutego 1821 roku.

Hen: Salamoński, Kom: Sąd:

W dniu 20tym Lutego r. b. o godzinie 3 po południu przy ulicy Wiślny pod L. 266 odbędzie się w drodze Exekucyi Sądowej Licytacyja zatradowanych Ruchomości iako to: Stołów, Stolków, Krzeselek, Kuferków, Kanapy i różnych Sprzętów domowych. Chcący licytować, raczą się w dniu terminu i miejscu powyższym do Licytacyi wskazanym z gotowemi zgłosić pieniędzmi.

W Krakowie dnia 12 Lutego 1821 roku.

Hen: Salamoński, Kom: Sąd:

W dniu 23cim Lutego r. b. 1821 o godzinie 3 po południu w Biorze Komornika Sądowego odbędzie się licytacyja zatradowanych ruchomości iako to: szabaśników mosiężnych, ceny i innych sprzętów domowych. Chcący licytować raczą się w dniu terminu i miejscu do licytacyi wskazanym z gotowemi zgłosić pieniędzmi.

W Krakowie dnia 15 Lutego 1821 roku.

Hen: Salamoński, Kom: Sąd:

W dniu drugim Marca r. b. o godzinie 3ciej po południu w Krakowie na Przedmieściu Piasek pod L. 56 odbędzie się Licytacyja zatradowanych Ruchomości iako to: kotta miedzianego dużego do robienia piwa, niemniej kędzi, kichsztoku i innych naczyń browarnianych, chcący takowe licytować raczy się w miejscu terminu i dniu oznaczonym do licytacyi z gotowemi pieniędzmi zgłosić.

W Krakowie dnia 15 Lutego 1821 roku.

Hen: Salamoński, Kom: Sąd:

W Kancellaryi podpisanego Komornika przy ulicy Grodzkiej w domu pod L. 26 d. 20 b. m. i r. o godzinie 10 ranney odbędzie się sprzedarz przez licytacyją publiczną różnych ruchomości iako to: płaszczów, sordutów, zegarków i t. d. Chęć kupna mający na oznaczony czas i miejsce z gotowemi pieniędzmi raczą się zgłosić.

W Krakowie dnia 17 Lutego 1821 roku.

Tomasz Jarzyński, Kom: Sąd:

Jest Kocz do sprzedania całkiem nowy, ze wszystkimi rekwizytami do podróży, podług naymodniejszey formy w Warszawie zrobiony; kłoby chciał ten Kocz widzieć i o cenie się dowiedzieć, niech się uda do Murgrabiego w Kamienicy na Stawkowskiej ulicy pod N. 442.

W Szlązku Austryjackim w Miasteczku Bilsko są do sprzedania około 12,000 sztuk drzewek Topoli Włoskiej "Populus dilata L. ", różnego wzrostu i równie różney ceny iak następuje:

1. Drzewka	3	sażnie	Wiedeńskiej	miary	wysokości	sztuka	15	graycarów.
2. ditto	2	1/2	—	—	—	12	—	
3. ditto	2	—	—	—	—	10	—	
4. ditto	1	1/2	—	—	—	8	—	
5. ditto	1	—	—	—	—	6	—	

Niemaley jest na sprzedarz tamże Wierzba Babilońska "Salix Babilonia L. ", podług różnego w rostu i wielkości od 10 graycarów do 1 ryńskiego wszystko w monecie konwencyjonalney. Zakupiający atoli drzewek sztuk 1000 zyska Rebattu 15 od 100.

Handel pod Firmą Wentzel i Synowie w Krakowie przyymie Kommissa do sprowadzania tychże drzewin pod warunkiem naysuszney umiarkowanym.